

[Haustrup Clemmensen.]

givet tilsagn om, at man på en lang række områder fortsat og med skærpet agtpågivenhed vil følge statsudgifternes vækst. Det er afgørende og ét af bidragene til at genskabe den økonomiske balance.

Derudover er det også nødvendigt — og der har i princippet været bred enighed herom — at et kasseoverskud skal opnås for at sikre, at forbruget står i et rimeligt forhold til produktionsmulighederne. Hvis vi ikke fører en sådan forstandig finanspolitik, vil det simpelt hen være en alvorlig risiko for produktionen, og vi risikerer på ny at komme ind i en forrygende inflation, hvad ingen ansvarsbevidst naturligvis kan ønske.

Men når alle disse veje er nævnt, vil jeg gerne have lov at tilføje, at den væsentligste — man kan måske sige den mest positive — vej at betragte for at sikre en bedre balance trods alt er at forøge produktionen. Det er vanskeligt, og det kan være nødvendigt at nedskære statsudgifter, det kan være nødvendigt at bremse forbruget, men det mest positive, det mest konstruktive er naturligvis at forøge produktionen.

Også på dette område er der mange veje at gå. Forudsætningen for en højere produktion er en meget betydelig opsparring, netop fordi det moderne produktionsliv kræver så vældig kapital. Derfor ønsker vi, at det danske samfund skal gå ind i en formelig opsparringsoffensiv, gøre det på en række områder, gøre det også til formålsbestemt opsparring, ikke mindst til boligopsparring, ikke mindst i form af gunstige vilkår for obligationsopsparringen, men også ved at skabe det rette klima for aktieopsparring. Vi har set og set med stor glæde, hvordan sparekassernes udmærkede initiativ har vist, at noget sådant virkelig kunne lade sig gøre og derved medvirke til at skabe en også af os ønsket spredning og yderligere demokratisering af ejendomsretten.

Der har været gennemført ordninger og er stadig gældende ordninger, der muliggør henlæggelse både til etableringsfonds og til investeringsfonds for unge og også for ældre, der ønsker at investere i erhvervslivet. Derudover har vi også et ønske om, at lønmodtagere, der ikke har planer om at etablere sig selvstændigt, får tilsvarende rettigheder. Min partifælle, hr. Fanger, har gang på gang

arbejdet herfor, og det må være naturligt nu at tage disse tanker op til realitetsdrøftelse.

Det må også være nødvendigt, hvis produktionen skal forøges, hvis opsparringen skal have bedre mulighed for at skaffe kapital til erhvervene, at aktieselskabsloven nu reformeres. Vi ser med forventning frem til et initiativ i den kommende folketingssamling netop på dette område. Vor aktieselskabslov er fra 1930. Den trænger til ajourføring, både hvad angår mindretalsbeskyttelse og hvad angår oplysninger til aktionærer og andre. Vi håber derfor, at dette lovgivningsinitiativ ikke lader vente på sig.

Jeg vil også gerne have lov til at nævne, at forudsætningen for at forøge produktionen naturligvis også er, at medarbejderne opnår rimelige vilkår. Mit partis ordfører i funktionærspørgsmål, hr. Simonsen, har senest i dag i en artikel i Berlingske Tidende, men også ved en række andre lejligheder, givet udtryk for konservative synspunkter på dette område. Funktionærloven er ikke revideret siden 1964, medens arbejdsmarkedets vilkår på en række områder i mellemtiden er undergået væsentlige ændringer. Derfor mener vi, der er behov for i den kommende samling at gennemføre en reform og en ajourføring også her. Vi tænker ikke mindst på spørgsmålet om at sikre ved afskedigelsesnævn, at sikre ældre funktionærer, der mange gange har urimeligt vanskelige vilkår, afskedigelsesløn på basis af anciennitet; vi ønsker, at lovgivningen simpelt hen skal forbyde diskriminerende afskedigelser på grundlag af aldersforhold.

Vi ønsker også forbedring af sikringerne under langvarig sygdom, og vi ønsker funktionærlovens område udvidet. Vi er ikke tilfreds med den betænkning, der efter alt for mange års arbejde endelig kom for disse områder.

Vi ønsker i det hele taget spørgsmålet om klimaet på arbejdspladsen betragtet med megen alvor. Det er et område, som først og fremmest organisationerne er forpligtet over for, men vi håber, at det lykkes for organisationerne at gennemføre reformer her; i modsat fald må også lovgivningsmagten tage et initiativ her.

Må jeg også have lov at nævne, at spørgsmålet om tryghed i øvrigt selvfølgelig er af betydning for hele produktiviteten. Den